

РЕШЕНИЕ

№ 1371

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10460** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Н. Н. И., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 172776 от 10.08.2020г. по НАХД № 15475/2019г. по описа на СРС, НО, 12-ти състав, с което е Потвърдено НП № 19-4332-015539 от 19.08.2019г. на началник сектор „Отдел пътна полиция“ към СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева на основание чл.185 от ЗДвП и глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месец на основание чл. 175 ал,1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б. “Б“ от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е постановено в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Посочва се, че по делото не е бил разпитан нито един свидетел и съдът се е задоволил единствено с приобщаване на материалите по прокурорската преписка, от която е видно, че са налице свидетели очевидци на процесното ПТП. Излага съображения, че разпитът на полицейските служители е бил наложителен за установяване на констатациите в НП. Сочи, че разпитът на другия участник в ПТП (Л. А.) също е бил наложителен, тъй като той се явява единствен свидетел-очевидец и

единствено и само от неговите показания би могло да се установи механизма на ПТП. Моли за постановяване на решение, с което да бъде отменено НП като неоснователно и недоказано.

Ответникът –Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява и не изразява становище по основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото доказателства, че на 17.04.2018г. около 18:30ч. жалбоподателят, управлявал л.а."Фолксваген" рег. [рег.номер на МПС] , движейки се по бул."М." с посока на движение от ул. Черковна към бул. С.. В същото време, в района на № 47 Л. А. предприела пресичане на необозначено място, между спрели автомобили в посока от ляво надясно, спрямо посоката на движение на лекия автомобил. В момента в който, пешеходката навлязла в дясната лента за движение, пред нея се оказал лекия автомобил, управляван от жалбоподателя. В тази ситуация и пешеходката и автомобила спрели. След това А. минала пред автомобила за да продължи пресичането, но автомобилът също потеглил, като последвал удар, при който тялото на А. било отхвърлено към контейнер за смет, в който се ударило.

Водачът напуснал местопроизшествието.

По случая било образувано досъдебно производство № 11393/2018г. по описа на С"РТП" О „Р"-СДВР, пр.пр.№ 24360/2018г.

В хода , на производството била изготвена и приета СМЕ, от заключението , на която се установило, че травмите, нанесени на пострадалата А. са с характер на лека телесна повреда, което довело до прекратяване на делото.

По разпореждане на прокурора и на базата на събраните в досъдебното производство доказателства, правилно и законосъобразно АНО е издал процесното наказателно постановление, по силата, на което на жалбоподателя са наложени административни наказания, както следва: 1. на основание чл.185 от ЗДвП - "глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл.5, ал.2 , т.1 от ЗДвП и 2. на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП - "глоба" в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б."Б" от ЗДвП.

За да потвърди НП, при така установената фактическа обстановка СРС е приел за доказано, че водачът на л.а. "Фолксваген" рег. [рег.номер на МПС] е бил именно жалбоподателя. СРС безспорно е установил, че водачът И. не е подходил особено внимателно към пешеходката А., като без значение за отговорността му е, че е налице съпричиняване на резултата, заради същото неправомерно нейно поведение. Безспорно също така СРС е установил, че след настъпване на произшествието, водачът е напуснал местопроизшествието. Съдът е стигнал до извод, че нарушенията правилно са квалифицирани от АНО, който е наложил санкции в предвидения в закона размер.

Разпоредбата на чл.123, ал.1, т.2, б."б" от ЗДвП задължава участниците в ПТП, когато при произшествието са пострадали хора, да остане на мястото без да напускат местопроизшествието да уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило

произшествието и да изпълнят дадените им указания. Неизпълнението на това задължение е скрепено с налагането на административно наказание по чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП - лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. От писмените доказателства по делото е видно, че Н. И. не е изпълнила това свое задължение, като е напуснал след извършеното ПТП и не е уведомила органите на реда. И. е бил наясно с извършеното от него нарушение и наложеното му наказание и е упражнила активно правото си на защита, още повече, че НП е издадено на основание чл.53, с посочване на пълната правна квалификация - чл.123, ал.1, т.2, б. „Б“ ЗДвП. Споделят се и мотивите на СРС относно размера на наказанието, който кореспондира с тежестта на извършеното от касатора нарушение. Въззивният съд е събрал и анализирал относимите доказателства. От разпита на свидетелите обективирани в протоколите в досъдебното производство и съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен и обоснован извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 25, ал. 1 ЗДвП. В същото време, е безспорно, че касаторът не е спрял и не е установил последиците от ПТП, с което е осъществил състава на чл.123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 172776 от 10.08.2020г. по НАХД № 15475/2019г. по описа на СРС, НО, 12-ти състав, с което е Потвърдено НП № 19-4332-015539 от 19.08.2019г. на началник сектор „Отдел пътна полиция“ към СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева на основание чл.185 от ЗДвП и глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месец на основание чл. 175 ал,1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл.123, ал.1, т.2, б. „Б“ от ЗДвП.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.